

Elhunyt Kocsis György

Holnapután ünnepelte volna 44. születésnapját Kocsis György színművész, a Szegedi Nemzeti Színház társulatának népszerű tagja, akit tegnap kollégái holtan találtak Kelemen utcai színházlakásában. Előző este még próbált a jövő keddi premierre: a *Beszélok* egyik monológját játszotta volna.

Hétfőn este még együtt ünnepeltük Király Levente 70. születésnapját a kisszínházban, akkor mondta: nagy feladat a Bennett-monológ, tíz sűrűn gépelt oldal, amit nem elég megtanulni, élettel is meg kell tölteni. Arra kért, ha tehetem, ne a premi-

eren nézzem meg, várjak egy-két előadást. Azt már a produkció rendezője, Székelyi József mondta el tegnap: A bokrok alján című írás egy középkori gyermekbolond emberről szól, akinek egy tragédia folytán nem lehet saját gyermeke, és akit ez a helyzet a pedofília felé sodort, s ezért mint visszaeső bűnöst magánzárkába csukták. A színdirektor szerint elementáris erejű humanista történet egy olyan témáról, amellyel kapcsolatban a társadalmi előítéletek végzetesek és végletesek. Bennett a prejudícium bűne ellen írta ezt a szerepnovellet. Kocsis Györgyben olyan előadóra talált, aki elképesztő önzanosággal, emberismerettel és színészi bravúrral keltette életre a figurát. Rendkívüli előadás volt születésnapján. Már épp elkészült a szereppel, amikor elragadta a halál.

Kocsis György 1963-ban Makón született, a szegedi Radnótiiban érettségizett, majd 1986-ban szerzett diplomát a színművészeti operett-musical szakán. A Mikroszkóp Színpadon kezdte a pályát, majd az egri Gárdonyi Géza Színházhoz szerződött, az elmúlt másfél évtizedben pedig a fél országot végigjárta. Jól énekel és táncolt, kiváló parodizáló képességgel rendelkezett. Karakter szerepekben, kismembek ábrázolásával is mindig óriási sikert aratott. Reklámfilmekből is ismerhették a tévénézők.

Emlékszem, fergeteges humorral adta a Szentivánéji álom Tisbéjét Alföldi Róbert szegedi produkciójában. Akkor is majd megszakadt a szegedi publikum a nevetéstől, amikor a bűdös Banyát játszotta az Indul a bakterházban, vagy Kudelkát, az inasok gyöngyét a Marica grófnőben. Kocsis György a Portugálban, Ardónjak földbirtokosként a Galóczában is emlékezetes alakítást nyújtott. Legutóbb a Játék a kastélyban és Az alhangya előadásain lépett színpadra. Hogy nem csak karakterszínész volt, azt többek között Sipos úrként bizonyította az Űvegipőben. Élete nagy ajándékának tartotta, hogy megkapta Szegeden ezt a legendás szerepet.

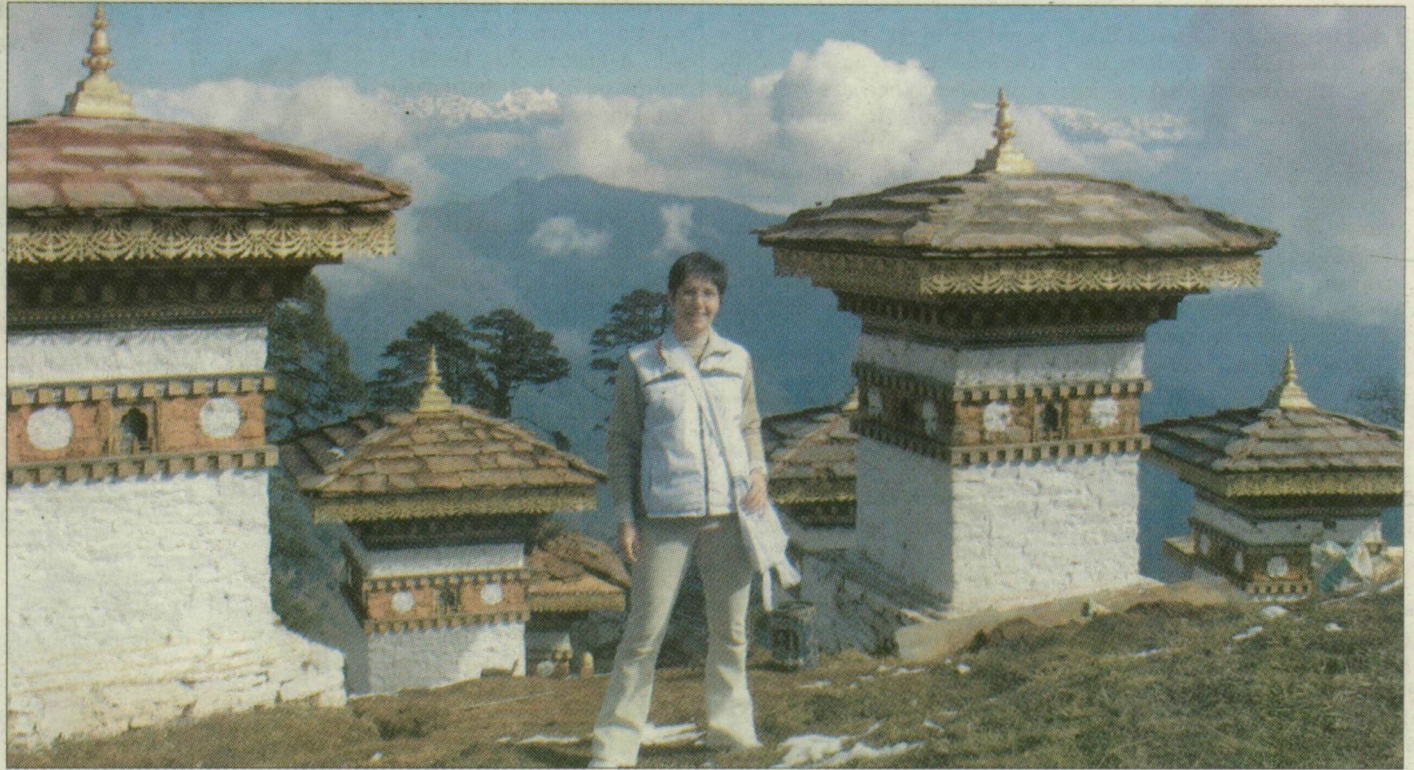
Özvegy édesanyján kívül csak a színház létezett számára. Néhány évvel ezelőtt betegsége hosszú hónapokra leparancsolta a színpadról: két, lábán kihordott szívinfarkusa után teljesen kimerült, mellhártyagyulladását kapott, ötórás bypass beavatkozása mentette meg az életét. Azután mondta nekem: „ha nem lennék ilyen jókedvű, az életet mindig pozitívan szemlélő, alapvetően optimista ember, biztosan padlót fogtam volna”. Úgy élt, hogy tudta: bármikor meghalhat. Imádták Szegedet, visszajárt Makóra is. Mindenhol régi barátok várták. Nem ismertem olyan embert, aki ne szerette volna. Három év után tavaly szerződött vissza Szegedre. Nagy feladatok várták: Darvasi László Bolond Helga című drámájának egyik főszerepére is készült.

Borzongató az egybeesés: szerdán hosszú betegség után elment kedves kollégája-barátja, Szakácsi Sándor, akivel a Pesti Színházban együtt játszottak a La Mancha lovagját. Don Quijótét másnap éjjel hűségegy fegyverhordozója, Sancho Panza is követte a halálba.

HOLLÓSI ZSOLT

A gyermekorvosnő egyedül utazik az érintetlen helyszínekre

Bordányból Bhutánba

Fotó: DM/DV

A bordányi orvosnő egy buddhista kegyhelyénél

A bordányi gyermekorvos, Kovács Julianna a napokban érkezett haza Bhutánból. Több hetet töltött az India melletti kis országban, miután Bordányban „levezényelte” az influenzajárványt. A doktornő tíz éve keres föl egzotikus, érintetlen tájakat, útjai emléktúrák is. Bhutánba bejutni ritka szerencse: a parányi hegyi királyság évente csak pár ezer turistának ad vízumot.

Kovács Julianna bordányi gyermekorvos érdeklődése a világ egzotikus helyszínei iránt nem új keletű. Már gyerekként is szeretett volna utazni, de mivel szegény családban nőtt föl, a deszki nagymamánál messzebbre nemigen jutott el. Orvosként aztán jött a sok ügyelet, majd a gyerek, így a vágyak egészen tíz évvel ezelőttig nem váltak valóra.

Emlékúttá lett utazások

Először 1998-ban egy kolléganője rábeszélésére, őt kísérve utazott Izraelbe Kovács doktornő. Két évvel később Dél-Amerika volt az úti cél: Brazíliában, Bolíviában és Peruban jártak. Ezzel útjárta nagy vágya teljesült. Az utazás alatt azonban felerősödött kolléganője betegsége, aki a vizsziatérésük utáni nap végleg elutazott a földi világból – emlékezett vissza szomorúan a doktornő. Azóta emléktúrákat is minden egzotikus országban tett látogatásai – partner nélkül indul újabb és újabb felfedezőutakra. Ilyenkor minden gondot hátrahagyva, mobil és laptop nélkül pihen és feltöltődik. A következő években bejárta Délkelet-Ázsia jelentős részét: Burmát, Mianmart, Vietnámot, Laoszt, Kambodzsát –

Kovács Julianna barátokra is lelt

most pedig Északkelet-Indiát és Bhután.

Kőrösi Csomától a májkrémig

Kalkuttában főként ősi hindu templomokkal ismerkedtek, közben pedig megérintette őket a szélsőséges nyomor és gazdagság keveredése: a nyüzsgő, kaotikus forgalmú, mocskos utcák bűze, a számtalan népesoport, az utcán élők, a leprás koldusok látványa – a pompás templomok árnyékában. Mivel a mosolygós doktornőre mindenhol tapadnak a gyerekek, ezért minden alkalommal felkészülve indul útnak. Táskája mindig többkilónyi keménycukorkát rejt, amiért sosem marad el a helyi gyerkőcök hálája. Kalkuttából dzsippel a tejáráról is híres Dardzsilingbe utaztak. Az India és Tibet határvidékén lévő városban ellátogattak egy tibeti menekülttáborba és a magyar utazó, az angol-tibeti szótár megalkotója, Kő-

rösi Csoma Sándor sírjához, amit még ma is gondoznak a rá hálával emlékező helyiek. A doktornő nemigen kedveli a chillis-currys indiai konyhát, így leginkább rizsen, banánon és lekváros kenyéren élt – elkerülve a komolyabb gyomorrontást. Az egyik legnagyobb kincsnek egy utastárs táskájából előkerült májkrém számított, amit kekszszel ettek meg. Megbetegedni persze a víztől is lehet, ezért palackozottat ittak és használtak még fogmosáshoz is. A távoli tájakon előírt – hepatitisz, sárgaláz és tifusz elleni – védőoltásokat már korábban felvette.

Buddhista mosolyok földjén

Dzsippel jutottak el Bhutánba is, ami – mivel alig harminc éve nyitott csak a látogatók előtt – a globalizáció hatásaitól még érintetlen. A királyt ezt meg is akarja őrizni, ezért évente csak 3-5 ezer turistavízumot ad ki, a tartózkodá-

sért pedig – a legnépszerűbb fesztiváldíszokban – napi 200 dollárt kérnek fejkenként. Igaz, ebben benne van az étkezés, a közlekedés és a szállás költsége is. Indiához képest átütő a kontraszt: a doktornő szerint az országban csend, nyugalom, békesség honol, nyoma sincs az erőszakos koldusoknak – viszont nagyon erős a buddhista tradíció. Mindenhol imázslók és -malmok, népviseletben járó helyiek, szerzetesek, a szegénység ellenére is barátságos, kedves emberek fogadták őket. Az ott élők többsége beszél angolul, saját nyelvük leginkább a tibetire hasonlít. Mindenki megosztja másokkal-saját javait – a turistákkal pedig a lenyűgöző, érintetlen természeti környezetet és az évszázados hagyományokat. Az itteni étel már a bordányi doktornőnek is megfelelt: egy hét India után Bhutánban evett először jóízűen, az egészségügyi veszélyektől mentesen. Igaz, ebben közrejátszott életelve is: mértékletesen szinte minden kipróbálható.

T. R.

VEDVE A KÜLVILÁGTÓL

A Himalája keleti lejtőjénél fekvő Bhután a tibetiek alapították a 17. században. A dunántúlnyi méretű hegyi királyságot mindössze kétmillióan lakják, az évente korlátozott számban beengedett turistákat a hétezer méternél magasabb, szentnek tartott hegyekre nem engedik föl. Az ország egyetlen reptere a fővárostól, Thimbutól távolabb esik. Csak két repülőjárat szállhat le: mindkettő a királyi légitársaság gépe, és horribilis a jegyek ára. Egyedül itt él a fakín nevű szarvasmarhaszerű állat, és a vidék növényvilága is rendkívül változatos, egyedülálló.

Isten városa a Belvárosiban

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Világmegváltók filmklubban kedden 3 órától Fernando Meirelles és Kátia Lund Isten városa című filmjét vetítik a Belvárosi moziban. A vetítés után Ibos Éva művészettörténész, médiatanár vezetésével beszél-

gethetnek a nézők az alkotásról a Casablanca kávézóban. A belépőjegyek ára 200 forint. Az a diák, aki a legtöbb vetítésen és az azt követő beszélgetésen részt vesz május 31-éig, fődíjként egy digitális kamerát nyer, amellyel elkészítheti első filmjét.

DÉLMAGYARORSZÁG ÉS DÉLVILÁG

LAKODALMAS

FESTIVÁL - VERSENY

MULASSUNK EGYÜTT!

DÉLMAGYARORSZÁG

DÉLVILÁG

JÖJJENEK EL A SZENTESI ELŐDÖNTŐRE, VIGADJANAK, SZAVAZZANAK!

2007. március 23., 18.00
Tóth József Színházterem,

Belépő ára: 400 Ft

A belépő egy sorsjegy, mellyel a helyszínen megnyerheti az 5 db Délvilág-ajándékcsomag egyikét!

Juttassa be kedvencét az áprilisi döntőre!
A helyszínen szavazhat is a zenekarokra!

Belépőárúsítás: a Délmagyarország és a Délvilág ügyfélszolgálatain: Hmv.-hely, Szegfű u. 1-3., tel.: 62/242-419, Szentes, Kossuth u. 8., tel.: 63/314-838, Makó, Szegedi u. 9-13. tel.: 62/213-198, Szeged, Kölcsey u. 5., tel.: 62/310-933, Szabadkai út 20., tel.: 62/567-835.

A szervezők a műsorváltozás jogát fenntartják!

Fellépnek: Dél-Alföldi Négyesfogat
Hegedűs zenekar
Kabala együttes
Murphy együttes
Palotai Zenekar
Pető zenekar
Révész együttes

A rendezvény főtamogatója:

Roland

MUSIC
CSERMAK
GÖTTMÖL
HANGSZER
ZENEMŰ
www.csermak.hu